

„Žiūrėk savęs ir mokslo ...“

apie klaidingų mokymų žalą (1 Timotiejui 4,16)

Jėzaus mokymas – Dievo duota tiesa. Kas laikosi klaidingų mokymų, negarbina Dievo. Neteisingos doktrinos turi „raugo efektą“ ir nuveda žmones nuo Dievo.

Turinys

- 1 Įvadinės mintys apie teisingo mokymo svarbumą
- 2 Jėzaus mokymas – Dievo duota Tiesa
- 3 Kas laikosi klaidingų mokymų – negerbia Dievo
- 4 Mokymas ir gyvenimas glaudžiai vienas su kitu susiję
 - 4.1 Klaidingi mokymai sklinda kaip raugas
 - 4.2 Klaidingi mokymai išveda žmones iš teisingo kelio

⚓ 1 Įvadinės mintys apie teisingo mokymo svarbumą

Jėzaus Kristaus asmenyje galime sužinoti, kas yra krikščionybė, kuo krikščionys tikėjo ir vylėsi. Kas moko kitaip negu Jėzus mokė, nepaiso jo autoriteto ir tuo pačiu Dievo. Todėl tokie žmonės Naujajame Testamente vadinami klaidingais mokytojais ir aštriai kritikuojami.

Šiandien tarp teologų dažnai galima sutikti nuomonę, kad daugelis pasakojimų apie Jėzaus gyvenimą yra tik legendos, o daugelis Jėzui priskiriamų žodžių, pasiekusių mūsų laikus, tik jo pasekėjų išgalvotos istorijos. Tai duoda jiems „gerą“ priežastį, pasiteisinimą nepriimti rimtai Naujojo Testamento, nepaklusti Šventojo Rašto žodžiams ir tokiu būdu sukurti savo religiją. Vien dėl to, kad taip vadinami liberalūs teologai neigia Pastoracinių [1] laiškų autentiškumą, Pauliaus žodžiai prieš klaidingus mokytojus tuose laiškuose neprarado Dievo tiesos, taip kaip, pavyzdžiui, laiške Galatams 1,8-9:

Bet nors ir mes patys ar angelas iš dangaus imtų jums skelbti kitokią evangeliją, negu esame jums paskelbę, tebūnie prakeiktas! Kaip anksčiau sakėme, taip dabar sakau dar kartą: jei kas jums skelbia kitokią evangeliją, negu esate priėmę, tebūnie prakeiktas!

Daug žmonių galvoja, kad gilinimasis į Jėzaus mokymą – ne toks svarbus dalykas. Dažnai jie taip galvoja, nes Jėzaus žodžiai iškelia jų gyvenimą į šviesą, parodo, ką jie turėtų pakeisti. Nenoras įvertinti savęs ir kitų priveda prie nuomonės, kad neįmanoma pažinti, kas teisinga, todėl reikia toleruoti ar priimti įvairius mąstymo būdus ir kryptis.

Jėzus sako:

... Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai; jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus. (Jono ev. 8,31-32)

Kaip svarbus teisingas mokymas, tikimės, paaiškės iš žemiau parašytų minčių.

2 Jėzaus mokymas - Dievo duota Tiesa

Jėzus jiems atsakė: „Mano mokslas ne mano, bet to, kuris yra mane siuntęs. Kas nori vykdyti jo valią, supras, ar tas mokslas iš Dievo, ar aš kalbu pats iš savo galvos. (Jono ev. 7,16-17)

Šiais žodžiais Jėzus pabrėžė, kad jo mokymo šaltinis yra pats Dievas, tai yra jis kalbėjo tik tai, ką Dievas kalba. Per Jėzaus žodžius galime pažinti Dievą ir Jo valią mums. Tam svarbiausia sąlyga yra noras ir pasirošimas veikti pagal Dievo valią.

3 Kas laikosi klaidingų mokymų - negerbia Dievo

Jėzus perspėjo savo mokinius dėl sadukiejų ir fariziejų raugo (Mato ev. 16,6.12), turėdamas omeny jų mokymą apie Dievą. Kitoje Biblijos vietoje jis kritikuoja juos citata iš Seno Testamento:

Veltui jie mane garbina, mokydami žmonių išgalvotų priesakų. (Mato ev.15,9)

Jėzus ne tik tai, ko fariziejai moko, pavadino beprasmišku garbinimu, bet ir juos pačius vadina veidmainiais:

Veidmainiai! Gerai apie jus pranašavo Izaijas: Ši tauta šlovina mane lūpomis, bet jos širdis toli nuo manęs. (Mato ev. 15,7-8)

Kiekvienas mokymas, nukrypstantis nuo biblijinio pagrindo — žmogiški išsigalvojimai atsirandantys, kai žmonės siekia savo tikslų, o ne tarnauti Dievui. Klaidingi mokymai - nepaklusnumo pasekmė ir negali vesti prie gerų santykių su Dievu. Tuo labiau, jei kažkas atkakliai laikosi klaidingo mokymo, nors suprato, kas teisinga, griaua savo ryšį su Dievu. Mokymas atskleidžia Dievą. Kas nagrinėja mokymo turinį sužino, koks Dievas yra, Jo charakterį, Jo valią. Todėl klaidingas mokymas lydi į neteisingą supratimą apie Dievą.

✠ 4 Mokymas ir gyvenimas glaudžiai vienas su kitu susiję

Kaip pavyzdį pateikiame du Jėzaus palyginimus, kurie dažnai klaidingai aiškinami:

Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su juo visi angelai, tada jis atsisės savo garbės soste. Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir jis perskirs juos, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių. Avis jis pastatys dešinėje, ožius kairėje. Ir tars karalius stovintiems dešinėje: 'Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę! Juk aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte, buvau nuogas mane aprengėte, ligonis mane aplankėte, kalinys atėjote pas mane.' Tuomet teisieji klaus: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgydinome, trokštantį ir pagirdėme? Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir aprengėme? Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?' Ir atsakys jiems karalius: 'Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte.' Paskui jis prabilis į stovinčius kairėje: 'Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams! Juk aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, ir manęs nepagirdėte, buvau keleivis, ir

manęs nepriglaudėte, nuogas neaprengėte, ligonis ir kalinys ir jūs manęs neaplankėte.' Tuomet jie atsakys: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ar ištroškusį, ar keleivį, ar nuogą, ar ligonį, ar kalinį ir tau nepatarnavome?' Tuomet jis pasakys jiems: 'Iš tiesų sakau jums: kaskart, kai taip nepadarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, nė man nepadarėte.' Ir eis šitie į amžinąjį nubaudimą, o teisieji į amžinąjį gyvenimą.' (Mato ev. 25,31-46)

Šiame palyginime Jėzus kalba apie teismą žmonių, [2] kurie jo nepažinojo žemėje ir nieko apie jį negirdėjo, nes jie stebisi, koku būdu tai, ką jie gero žmonėms darė, Jėzui padarė. Jėzus čia parodo, pagal kokius kriterijus bus teisiami tie, kurie gyveno kokiam nors pasaulio užkampyje ir negirdėjo apie jį.

Taigi, tie žmonės nebuvo krikščionimis, nes kiekvienas krikščionis pažįsta Jėzų:

Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane: kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas (Jono 12,26).

Dar daugiau, krikščionys eina pasiuntinių pareigas Kristaus vietoje, skelbdami žmonėms Jėzaus mokymą ir gyvendami jo mokymą atitinkantį šventą gyvenimą:

Taigi Kristaus vietoj einame pasiuntinių pareigas, tarsi pats Dievas ragintų per mus. Kristaus vardu maldaujame: „Susitaikinkite su Dievu!“ (2 Korintiečiams 5,20)

Jei kas nors galvoja (o tai pasitaiko neretai), kad šiame palyginime minimi žmonės yra krikščionys, rodo, kad jis krikščionišką gyvenimą daugiau ar mažiau apriboja aktyvumu socialinėje srityje: padėti vargšams, lankyti ligonius ir t.t.

Palyginimas apie kviečius ir rauges – kitas įdomus pavyzdys:

Jis pateikė jiems kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į žmogų, kuris pasėjo savo dirvoje gerą sėklą. Žmonėms bemiegant, atėjo jo priešas, pasėjo kviečiuose raugių ir nuėjo sau. Kai želmuo paūgėjo ir išplaukėjo, pasirodė ir raugės. Šeimininko tarnai atėjo ir klausė: 'Šeimininke, argi ne gerą sėklą pasėjai savo lauke? Iš kurgi atsirado raugių?' Jis atsakė: 'Tai padarė mano priešas.' Tarnai pasisiūlė: 'Jei nori, mes eisime ir jas išravėsime.' Jis atsakė: 'Ne, kad kartais ravėdami rauges, neišrautumėte su jomis ir kviečių. Palikite abejus augti iki pjūties. Pjūties metu aš pasakysiu pjovėjams: 'Pirmiau išrinkite rauges ir suriškite į pėdelius sudeginti, o kviečius sukraukite į mano kluoną.'“ (Mato ev. 13,24-30)

Šiandien daug žmonių pritaiko šį palyginimą bažnyčiai. Jie naudoja jį kaip argumentą, kad tikintieji ir netikintieji bažnyčioje gali būti kartu, ir kad tik pasaulio pabaigoje bus aišku, kas iš tikrųjų priklauso Dievui ir kas ne. Tokiu būdu jie nori pagrįsti, kad krikščionis neturi atsiriboti nuo netikinčiųjų ir apskritai nereikia kitų įvertinti, nes pasaulio pabaigoje Dievas visus teis. Skaitydami toliau (Mato 13,36-43), matome, kad Jėzus čia turėjo omeny kažką kita. Jis paaiškino, kad **dirva reiškia pasaulį**, o **pasulyje** gyvena ir teisieji, ir bedieviai. Dievas nenori išnaikinti visų nepaklusniųjų žemėje. Jis leidžia gyventi kiekvienam iki savo mirties, nepriklausomai nuo to ar žmogus jį pasirenka, ar ne. Iš kitų biblijinių eilučių galime matyti, kad tarp krikščionių ir netikinčiųjų nėra jokio dvasinio bendravimo.

Nevilkite svetimo jungo su netikinčiais. Kas gi bendra tarp teisumo ir nuodėmės? Arba kas bendra tarp šviesos ir tamsos? Kaipgi galima gretinti Kristų su Beliaru arba

tikintį su netikinčiu? Ir kaip suderinti Dievo šventyklą su stabais? Juk jūs esate gyvojo Dievo šventykla, kaip Dievo pasakytą: Aš apsigyvensiu tarp jų ir ten vaikštinėsiu; aš būsiu jų Dievas, o jie bus manoji tauta. Todėl: Išėikite iš jų ir atsiskirkite, sako Viešpats, ir nelieskite netyrų daiktų. Tuomet aš jus priimsiu ir būsiu jums tėvas, o jūs būsite man sūnūs ir dukterys, taip sako visagalis Viešpats.“ (2 Korintiečiams 6,14–18)

✠ 4.1 Klaidingi mokymai sklinda kaip raugas

Todėl Raštas perspėja mus ...

... Aš raginu jus, broliai, vengti tų, kurie kelia nesutarimus bei papiktinimus, prieštaraudami mokslui, kurio jūs išmokote. Saugokitės jų! ... (Romiečiams 16,17)

Savo laiške Titui Paulius rašo:

Keliančio susiskaldymus, vieną kitą kartą įspėjęs, šalinkis, žinodamas, jog jis nukrypėlis ir nusidėjėlis, savo paties nuosprendžiu pasmerktas. (Titui 3,10–11)

✠ 4.2 Klaidingi mokymai išveda žmones iš teisingo kelio

Žmonės bando pritaikyti tiesą prie idėjų, kurios jiems atrodo „pamaldesnės“, patogesnės, duoda daugiau „tikrumo“ arba „saugumo“ jausmą ir palieka vietos kompromisams su nuodėme.

Ateis toks laikas, kai žmonės nebepakės sveiko mokslo, bet, pasidavę savo įgeidžiams, susivadins sau mokytojų, kad tie pataikautų jų ausims; jie nukreips ausis nuo tiesos, o atvers pasakoms. (2 Timotiejui 4,3–4)

Klaidingi mokymai greitai plinta. Platesniu keliu eiti tiesiog lengviau, tačiau jis veda į pražūtį.

Naujajame Testamente mokoma atsiriboti nuo klaidingų mokytojų:

Kas tik peržengia ribą ir nesilaiko Kristaus mokslo, neturi Dievo. Kas laikosi mokslo, tas turi ir Tėvą, ir Sūnų. Jei kas ateina pas jus ir neatsineša šitokio mokslo, nepriimkite jo į namus ir nesveikinkite, nes, kas jį sveikina, tas dalyvauja jo piktuose darbuose. (2 Jono 9–11)

Naujojo Testamento laikais svetingumas buvo garbės reikalu taip pat krikščionims. „Pasveikinimas“ buvo susijęs su žmogaus priėmimu į savo namus: bendravimu su juo, valgymu. Atsiribodami nuo klaidingų mokytojų, krikščionys parodo, jog šalinasi visų klaidingų mokymų kuriuos tie mokytojai skelbia. Ką turi bendro tiesa su tiesos iškraipymu?

Kiekvienas, tapęs krikščionimi, uoliai stengiasi pažinti teisingą mokymą – tai išreiškia jo meilę tiesai ir kloja tvirtą pagrindą žengti siauru keliu.

Įeikite pro ankštus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias į pražūtį, ir daug juo einančių. Kokie ankšti vartai ir koks siauras kelias į gyvenimą! Tik nedaugelis jį atranda. (Mato ev. 5,13.14)

Todėl Paulius perspėja krikščionis:

... kad nebebūtume maži vaikai, siūbuojami ir nešiojami bet kokio mokymo vėjelio, žmonių apgaulės, jų gudrumo, vedančio į klystkelius. ... (Efeziečiams 4,14)

Jei kas nors nesileidžia būti Dievo žodžio vedamas, neturėtų stebėtis, kad bus suklaidintas ir išvestas iš teisingo kelio. Jei žmogus negalvoja ir neįvertina to, kas vyksta jo bei kitų žmonių gyvenime, atveria vartus klaidingų mokymų ir mokytojų įtakai.

„Žiūrėk savęs ir mokslo, ištvėrk šiuose darbuose! Taip veikdamas, išgynsi ir save, ir savo klausytojus.“ (1 Timotiejui 4,16)

El.pašto adresas*

Žinutė:*

Pasi?sti

Išnašos:

1. Pauliaus laišakai Timotiejui ir Titui, nagrinėjantys bažnyčios praktinio gyvenimo klausimus
2. Suprasti apie kokius žmones rašoma palyginime, gali kažkiek padėti graikiškų žodžių reikšmė. Rašoma, kad Jėzaus akivaizdoje bus surinkti visų tautų (graikiškai ἔθνος ethnos) žmonės. Žodis „ethnos“ Naujajame Testamente dažnai vartojamas pagoniškoms tautoms išreikšti, t.y tautoms, kurios nepažino ir netikėjo žydu Dievu. Žydu, Dievo išrinktajai tautai, buvo vartojamas kitas graikiškas žodis „laos“. Tai gerai matosi, pavyzdžiui, Apaštalų darbuose 26,17: Aš tave gelbėsiu nuo tautiečių (λαός laos) ir pagonių (ἔθνος ethnos), pas kuriuos tave siunčiu.

© 2022 www.krikscionys.info - All rights reserved.

Cituojamos eilutės, jei nenurodyta kitaip, iš Rubšio ir Kavaliausko Biblijos. Mes sutinkame su nuorodomis į mūsų svetainę. Šios svetainės turinys gali būti platinamas ar spausdinamas nepakeistos, pilnos formos. Bet koks kitoks turinio platinimas neleidžiamas be www.krikscionys.info raštinio leidimo